

Koliko žita in moke sme uporabiti kmet zase?

Izšla je naredba, ki določa, koliko si sme kmet pridržati zase žita in moke. Uredba pravi: Kmetje smejo zadržati za svojo potrebo:

A. Kmetijski proizvajalci in delavci:

- za človeško hrano:
 - 60 kg pšenice ali 50 kg pšenične moke oziroma v krajih, ki se hranijo z ječmenom, enako količino ječmena ali 140 kg koruze ali 110 kg koruzne moke za vsakega člana gospodarstva. Za člana gospodarstva se šteje vsaka oseba, ki se prehranjuje v gospodarstvu;
 - 10 kg pšenice ali 8 kg pšenične moke ali 20 kg koruze ali 16 kg koruzne moke na kat. jutro orne zemlje lastnega posestva za prehrano kmetijskih delavcev;

2. za živino in vse ostale potrebe nezmlete koruze, in to:

- 50 kg na kat. jutro, posejano v letu 1940 s koruso,
- 500 kg za vsako pitano svinjo,
- 1000 kg za rejo vsakega pitanega goveda,
- 500 kg za molzno kravo,
- 150 kg za delovno govedo,
- 200 kg za konja.

B. Drugi imetniki

- za človeško hrano:
 - 50 kg pšenice ali 40 kg pšenične moke ali 100 kg koruze ali 80 kg koruzne moke za vsakega člana gospodarstva,

2. za živino — kakor zgoraj pod 1. b).
Prehranjevalne potrebe za ljudi in živino, razen za pitano živino, so izračunane za dobo začasno, in sicer za pšenico in vsa bilna žita in njihove moke od 1. aprila do 1. avgusta 1941, za koruso in koruzno moko pa od 1. aprila do 1. novembra 1941, in se količine, ki jih gospodarstva smejo zadržati, zmanjšujejo sorazmerno z minevajočim časom. Količine koruze, ki jih gospodarstva smejo zadržati za pitano živino, se nanašajo na vso pitalno dobo.

Naznanila

Smarje pri Jelšah. V mnogih sosednjih župnijah se letošnji postni čas prenavlja in pogloblja versko življenje potom duhovnih vaj in misijonov. Mi smo pa že lansko leto imeli lepo uspeli misijon. Za letošnje letošnji postni čas nam pripravljamo prosvetno mladino za tih nedeljo, 30. marca, staro, a vedno novo in tokrat tudi živo pridigo o Jezusovem trpljenju v liturgičnem pasijonu »Križev pot«, ki ga je priredil po Sv. pismu in liturgičnih besedilih g. Davorin Petančič. K temu pasijonu, ki želi pritegniti k sodelovanju tudi vse gledalce — namreč v pesmi: O pridite stvari... — prav vidno vabimo prijatelje od blizu in daleč!

kama. Poskus je uspel v polni meri. Preden sta se obe samici zavedli, kaj se dogaja, je vzela Tarzan oba mladiča s seboj. Nekaj časa je vzorno skrbel za vse štiri, medtem so pazniki brez težave spravili nevoščljivo medvedko iz prve kletke in so oba mladiča istotako brez težave vrnili pravi materi.

Električne večne luči. V zvezi z velikim pomankanjem olja se je milanski kardinal Schuster s težkim srcem odločil in dovolil, da smejo imeti v revnih župnijah, ki si potrebnega olja res ne morejo nabaviti, električne svetilke za večno luč. Dovoljenje je dano z izrečno pripombo, da naj se ga poslužujejo res le samo tam, kjer so v veliki stiski.

bi pihnil, se je spustil v skok proti Limbušu in je zavil v blaženi Vrhov dol. Z viničarije ni odmevalo veselo ter vabljivo pokanje preš, ne ukanje brentačev in prepevanje trgačev... Vse je bilo skrbno zaklenjeno ter kakor izumrlo ob času, ko se je vinska trta pripogibala pod obilico zrelih grozdov.

Znašel se je pred največjo uganko, iz katere je moral s povpraševanjem. Oddirjal je iz viničarije v Limbuš. Tam je komaj naletel na živo krščansko dušo, katere se je dotaknil z vprašanjem po Wildenrainerjevih.

Nagovorjeno starikavo ženšče si je zastrlo z rokami oči ter zaplakalo na glas. Komaj in komaj ga je toliko potolažil, da je izvlekel iz njega v odlomkih o največji nesreči, katera je mogla doleteti za vso okolico očetovsko Wildenrainerjevo hišo. Jokajoča ženska je vedela toliko, da so napravili neznan tolovaji kljub zmagi pred Mariborom in ob Turškem zidu v sodnikovi viničariji strašen pokolj, gospico Kunigundo pa so odvedli s seboj sigurno v turško sužnost. Gospoda Wildenrainerja so ti nepričakovani ter strašni dogodki tako potrlji, da je kakor ob pamet in mu je še edina tolažba grob rajne žene na mariborskem mestnem pokopališču okrog župnijske cerkve sv. Janeza...

Pojasnilo kmečkega bableta je pahnilo pred trenutki nepopisno srečnega graničarja v prepad iste obupne usode, v kateri je ječal ob grobu že pred leti umrle soproge stari gospod Kristof.

Za Veliko noč!

Razglednice:

od 50 para dalje, velika izbira!

Velikonočna darila:

albumi, pisemske mape, nalivna peresa, slike, knjige, kipi, spominske knjige i. t. d.

Velikonočne potrebščine:

vse vrste papirja, barve za pisanke, okraski, papirni tepihi, papirni servijeti i. t. d.

Največja zaloga in izbira ter najugodnejše cene v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in v Pljuju.

Ne pozabite! »Slov. gospodarja« čita redno nad sto tisoč ljudi vsak teden, med njimi so taki, ki žele kupiti, kar imate vi na prodaj! Do kupca vam pomaga oglas v »Slov. gospodarju«!

MALA OZNANILA

Cenik malim oznanilom

Vsaka beseda v malem oglašju stane za naročnike »Slov. gospodarja« 1 din, za nenaročnike 2 din. — Za Preklic, Poslano, Izjave se računa posamezna beseda 3 din. — Oglasni davek se zaračunava posebej. — Kdor oglašuje tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še 5 din. — Mali oglasi se morajo brez izjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. — Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih oznanil, mora priložiti znamko za 2 din, sicer se ne odgovarja. — Mala oznanila se sprejemajo najpozneje do ponedeljka zvečer, če je pa v torek praznik, pa do ponedeljka do 9. ure dopoldne.

RAZNO:

Stole, parkete, vrtno garniture vseh vrst vam dobavlja najbolje in najceneje I. Pučko, tovarniška zaloga, Maribor, Tržaška 57. 570

Okroglo kolje za sadna drevesa, razan in tesan les prodaja Gnilšek, Razlagova 25. 576

Semena, Mostin, Jablin, Redin, Alga izdelke, umetna gnojila in druge potrebščine kupujte v trgovinah Senčar, Mala Nedelja, Ljutomer in Štrigova. 562

Jabolčnico ali šampanjsko vino, zdravo, okusno, popolnoma enako naravnemu, si napravite po receptu iz strokovno-gospodarskega lista. Ako ne odgovarja, se denar vrne. Za jabolčnik za 150 litrov 68 din, za šampanjsko vino za 100 litrov 38 din z natančnimi navodili. Poština vračunana. Ponudbe na E. Hribšek, Maribor, Tržaška 57. 569

Blagajno, srednje velikosti, pripravno tudi za občinske urade, proda Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica 25. 575

»Pri starinarju«, Zidanšek, Koroška c. 6, veliki ostanki volne, meter od 19 din, cvrncajg, hlačovina, blago za birmanske obleke, predpasniki, obleke za ženske, deklce in dečke, srajce, hlače vseh velikosti, pletene jopice, koci in drugo. 547

Lia, Aleksandrova cesta 19, priporoča svojo zalogo predpasnikov, otroških in ženskih nogavic, vse potrebščine za novorojenčke in krst, gumbov vseh vrst; lastna predtiskarija. Samo Lia, Aleksandrova cesta 19. 553

Vest o ugrabljenju ljubljene Kunigunde je bila za Janeza ne samo sunek skozi srce, ampak tudi zastoj njegove preudarnosti. Silila mu je v ospredje vedno ena misel, da se mora prebiti do Kunigunde, četudi bi jo moral iskati ter rešiti iz sultanovega harema!

Po razstanku s staro Limbušanko je jezdit korakoma proti Mariboru, kjer so gotovo vedeli: kdaj, kako in zakaj je prišlo do največje nesreče. Šele pred mestom se je udaril s pestjo po glavi in kriknil na glas: »To je maščevalno delo prokletega uskoškega psa!«

Na Wildenrainerjevem dvorišču je oddal konja ter odhitel brez nadaljnjih povpraševanj na župnijski mirodvor. Na klopici ob grobu je zagledal gospoda Kristofa, kako je skrival glavo v obe dlani in sedel sključeno. Približal se je za hrbtno gospodu, ga objel okrog vratu ter mu dvignil sklonjeno glavo, da bi ga vzdramil.

Od krepkih moških rok prijete se je zagledal v dobro znani obraz, se zdrznil in planil v presenečenju kvišku. V tedaj krutem življenju preizkušena moža sta se objela in zahtela pod težo oba težečega gorja.

Trajalo je nekaj časa, preden se je stari toliko zbral, da je spregovoril pretrgano:

»Janez — si vendarle — prišel? Ko bi bil ti v bližini — bi se najhujše ne bilo zgodilo...«

(Dalje sledi)